

Tata 2018. június 10. Istentisztelet

Lekció: Náh 1,1-11; Textus: Náh 2,1;

Kedves Testvéreim!

A héten az utolsó hittanórákat is megtartottuk, szokás, hogy ilyenkor a gyerekekkel egy fagyizó felé vesszük az irányt és ott hűsítjük magunkat egy-egy gombóccal. Bár fagyiról van szó, nem mindegy hogy hol eszi az ember, főleg Tatán, ahol ennyi jó cukrászda van. Ha már megvan a cukrászda, akkor a következő kérdés az épp aktuális íz kiválasztását jelenti. Vannak a retro ízek kedvelői puncs, vanília és csokoládé és vannak az egészen modern verziók, ami napi szinten változik. Valamint a már örök klasszikus Bud Spencer film szállóigéje: Pisztácia elfogyott, csokoládé nem is volt... **Kiválasztani azt, ami nekem a legmegfelelőbb.** Ez a gondolat pedig nagyon alkalmas a mai ember számára. A boltok polcain, a moziba betérve, vagy csak a tévé előtt ülve is elképesztő lehetőségeink vannak arra, hogy kiválasszuk a számunkra legmegfelelőbbet. Óhatatlanul is megjelenik ez a **hitünkkel** kapcsolatban is. **Náhum próféta** könyve és annak prófétai gondolatai nagyon nem követik a XXI. század trendjét. Akkor, amikor vallási sokszínűség van, amikor politikailag korrektül kell nyilatkozni, amikor az egyházaknak és a lelkészeknek vonzó gyülekezetet, modern egyházakat kellene felmutatnia, akkor megszólal Náhum próféta üzenete: „*Indulatos és bosszúálló Isten az Úr!*” Akár ebből a szakaszból kiindulva, akár az Ószövetség más szakaszait kiemelve jutnak el sokan arra a **téves következtetésre:** csak az Újszövetséggel szabad foglalkozni, mert abban kedvesebb Isten jelenik meg előttünk. Talán már Istennel is úgy vagyunk, mint a fagyival. A számunkra legmegfelelőbbet választjuk. Pedig Istenkeresésünk ennél **nagyobb hibát el sem követhetne!** A régi bálványistenek, a több istenhit kialakulása is ide vezethető vissza.

Milyen Istenre van most szükségem? Kérlek Benneteket, Testvéreim, hogy ne ezen az úton induljunk el, hanem azon, amelyen Náhum próféta üzenetén keresztül a Mindenható Isten akar minket vezetni. **Felismerve Isten valódi arcát, amely ma is látható, segítségül hívható!**

A prófécia akkor hangzik el, amikor Izrael népe már fogságban van, és már csak a déli országrész Júda maradt meg. Asszíria, amely nép Izraelt elfoglalta és annak fővárosa Ninive azonban már hanyatlani kezdett. A próféta pedig figyelmezteti ezt az idegen, hatalmaskodó népet: „*Bosszút áll ellenfelein Isten, haragtartó ellenségeivel szemben.*” **Mit jelent Isten bosszúállása?** Először is, hogy **féltő szeretetből** teszi, valamint ez egy **válaszlépés.** Nem Isten az okozója a rossz eseményeknek, a bűn kialakulásának. Ez a bűn, amely sokszor csak egy jogi fogalomnak tűnik, elképesztően behálózza a mindennapjainkat, kapcsolatainkat, szeretünket, érzéseinket és vágyainkat. Napról napra közelebb visz minket az elmúláshoz, a halál fájdalmas ürességéhez. A Kísértő, a Sátán munkájára kell ilyenkor mindig gyanakodni a háttérben. Isten bosszúállása erre a bűnre való válaszadás. **Asszíria eszköz volt Isten kezében.** Ő nem csak a zsidó nép felett gyakorolt hatalmat, hanem minden nép és nemzet fölött hatalma van - ma is. Asszíria eszköze volt abban, hogy az északi országrész, Izrael bálványimádása és Istennel szembeni teljes elfordulásaként ítéletét véghezvigye. Azonban az Asszír birodalom Isten népével szemben, akik hűségesek maradtak mellette szintén fellépett és Istent káromolva, Őt semmibe véve akarta bevenni Jeruzsálemet. **Mi tehát a büntetés?** Isten volt az, aki Asszíria népét felemelte, amikor pedig mohóságában még többet akart, Isten lesz az is, aki elengedi őket, hogy a maguk erejéből megsemmisüljenek. Kifejező képet használ a próféta: „*víztározó, melynek vize elfolyt.*” Nekünk talán könnyebb lenne elképzelni ezt úgy, ha az **Öreg tó vize** az Által-éren kifolyna, és nem kapna utánpótlást.

A gyönyörű városképünk egyből megváltozna és haszontalan lenne. ***A büntetés az, hogy Isten a bűn ellen semmit nem tesz, hanem csak engedi burjánzani, gazosodni, engedi kiürülni a víztározót, anélkül, hogy táplálná.*** Mindeközben pedig Náhúm felmutatja Isten arcának másik tulajdonságát is. Türelmét és jóságát. **Türelmét**, mert ad időt arra, hogy a bűnös megtérjen és éljen vagy épp arra, hogy évek, évtizedek alatt beteljesedjen az elmúlás. **Jóságát**, mert ad lehetőséget arra is, hogy a Hozzá menekülők, Tőle segítséget várók megkapják a védelmet és oltalmat ellenségeikkel, a bűn csábítása ellen. Nem csak régen, ma is **könnyen elfeledkezünk arról**, hogy Isten türelme és jósága mellett **bosszúállása, féltő szeretete** teljesen helytálló és fontos! Hiszen a teremtésben, Isten eredeti elhatározásában **nem volt jelen a bűn**. Ahol pedig ez felüti a fejét, annak következménye van. De nagyon leegyszerűsítve: **a bűn terhének levételét lehet kérni Istentől** „*Irgalmazz nekem bűnösnek*”, de **el is lehet utasítani** a segítséget, sőt azt is mondani: *Nincs itt bűn, romlás, rothadás minden rendben van.* Isten segítségét lehet kérni, de **a büntetés nem az, hogy Ő ezt még tetézi, hanem az, ha nem lép semmit, csak hagyja a bűnt burjánzani, terjedni, kiürülni a tározót.** **A bűn maga a büntetés.** Így végigtekintve magunkon és a saját életünkön érezhetjük ennek a kilátástalanságát. Hiszen mindenki tisztában van vele akár beszél róla akár nem, hogy **mennyi probléma és gond** van az életében, kapcsolataiban. De a legnehezebb megoldandó feladatok a **saját személyes terünkben** vannak. **Az indulataink, a vágyaink és a tetteink felett való bánkódás, magatehetetlenség.** Ezzel pedig **nő a szégyen érzete, a felélem** és az aggódás. Ezek pedig **távolságot, szakadékot képeznek** nem csak köztem és a másik között, hanem Isten és köztem is. Ezeket a távolságokat pedig az emberi **szeretetpróbálkozásainkkal nem tudjuk áthidalni. Testvéreim!** Ítélet alatt vagyunk, jogos ítélet alatt. De van örömhír: „*Jön már a hegyeken az örömhírt hozó, aki békességet hirdet!*”

Van örömhír hozó, van Megváltónk ettől az ítélettől! Van Úr Jézus Krisztusunk, aki a **bűn hatalmától és büntetésétől megmentett minket!** Isten legnagyobb válaszaként a bűn elleni harcban: **eljött az örömhírt hozó!** Isten az **Ő** ellenségeiből gyermekeivé formált minket! Isten tehát nem fagy... Nem nekünk kell dönteni, kihez akarunk tartozni, mert **valaki már döntött rólunk.** ***A kérdés tehát nem az, hogy talállok-e megfelelő Istent?*** Hanem az: **Hogyan lehetek megfelelő gyermeke Istennek?** Hiszem, hogy a feladatunk **örömhír megélése, továbbadása.** Ehhez először magunknak kell **napról napra kérni és segítségül hívni**, hogy aztán **mások számára is élővé tegyük** az evangéliumot. Azért, hogy az **eredeti istenarc**, amelyre teremtettünk Isten Szentleke által napról napra **visszaformálódjon.** Arra az arcra, amit Náhúm próféta is élénk tár féltőn szerető, türelmes és jóságos. **Ne tűrjük meg a bűn terjedését**, jelenlétét a környezetünkben és a saját életünkben. Hanem kiáltsunk segítségért a mi Szabadítónkhoz, Jézus Krisztushoz. Ne ítékezve, mert Isten majd elvégzi azt az **Ő** eljövetelekor, hanem törekedve arra, hogy a változás az **ő** szeretettel átitatott erejével győzzön.

Türelemmel, tudva, hogy olyan szerető Atyánk van, aki mindent nekünk akar adni. Türelemmel, mert vannak folyamatok, amiket ki kell várni, hogy beteljesedjenek, legyen szó munkáról, tanulásról, kapcsolatról. Türelemmel, mert van olyan is, aminek el kell múlnia, de még nem látjuk a végét.

Végül pedig jóssággal menedéket és oltalmat adni annak, aki hozzánk menekül, mert már nem tud mit kezdeni az életének problémáival, a bűn fékezhetetlen terjedésével. Ne féljünk ettől sem, hanem legyünk Jézus Krisztus által Isten gyermekei ebben az istenített, de kiapadt világban, hogy mások is rádöbbenhessenek arra, eljött már az örömhírt hozó, aki békességet hirdet a mi Urunk Jézus Krisztusban, akié a dicsőség örökkön örökké! Ámen